

[Hanne Severinsen]

gede af enkeltsager og mere prægede af overordnede prioriteringer.

Det foreliggende lovforslag er meget omfattende og vil sikkert derfor kræve omhyggelig udvalgsbehandling, men i venstre er vi indstillet på, at dette forslag skal fremmes mest muligt, idet vi betragter det som en velkommen forenkling, der sikrer, at den politiske debat kommer til at dreje sig om det politiske og ikke om de mange enkeltheder, som kan være svære at overskue.

Leif Hermann (SF):

Dette lovforslag adskiller sig en del fra andre lovforslag herinde derved, at man egentlig ikke har nogen særlig saglig begrundelse for at komme med det; man kender ikke til, at sektorplanlægningen har virket forfejlet, vi ved ikke noget om, hvordan førstegangsplanlægningen ser ud endnu.

Nej, baggrunden for lovforslaget er, at man har skiftet opfattelse af, hvad planlægning skal være for noget, og det fremgår meget tydeligt af, kunne man godt sige, gudmoderen til hele dette her foretagende, planredegørelse 3 fra 1973, hvor man på side 19 i forholdsvis uforpligtende vendinger bl.a. taler om kreativitet. Der står, at en sådan kreativitet kan ikke besluttes eller styres fra oven. Det er derimod noget, som kan blive resultatet, hvis man starter med at droppe standardløsningerne og i stedet søger nye løsninger gennem forsøg og decentralisering. Herved bliver der tale om en åben proces, hvor man søger at identificere problemerne uden på forhånd givne løsninger.

Rigtigt! Det kan man ikke rigtig været uenig med nogen mennesker i; hvis man lever i et demokratisk samfund, skal man naturligvis ikke stille sig an i en demokratisk proces med på forhånd givne løsninger, men naturligvis med på forhånd afklarede standpunkter.

Det er det, der er baggrunden for dette lovforslag, der så er blevet tygget igennem i det såkaldte arealudvalg. Hvad er der så kommet ud af det? Ja, hvis man går ud fra det, ministeren oprindeligt havde i sinde, nemlig at regionplanlægningen ikke skulle være bindende, at der ikke skulle være godkendelser, at det skulle være således, at kommunalbestyrelserne ikke skulle rette sig efter dem, og den slags ting, så må man sige, at

det dog er et rimelig moderat resultat, der er kommet ud af det for så vidt angår den del af lovforslaget, der vedrører den fysiske planlægning.

Det er også udmærket, at vi får noget mere offentlighed ind i sektorplanlægningen, og det er udmærket, at ministeren skaber sig en landsplandirektivbeføjelse på sektorområderne. Men hvorfor må det ikke være sådan, at disse sektorplaner har bindende virkning? Jeg vil gerne være med til at diskutere, hvorvidt de skal godkendes, men hvorfor må de ikke have bindende virkning? Hvorfor må noget, der er fremstået af en dialog som led i en demokratisk proces, ikke til sidst i sin konklusion have en bindende virkning? Hvorfor må der ikke være alternative oplæg til regionplanlægningen? Jeg ved godt, at vi har været igennem den store runde for en del år siden, hvor der var alternativer i oplægget til regionplanlægningen, og så havde folk da noget at gå ud fra i deres diskussion. Afskaffer man disse alternativer, forudsætter det i det mindste, at amtsrådene forpligtes til en aktiv offentlighed og ikke bare denne fremlæggelsesoffentlighed, som der er tale om med hensyn til sektorplanlægningen.

Det andet problem, som bliver uigennemskueligt, er sammenhængen med regionplanen, som jo stadig væk skal godkendes. Vi har på en lang række af sektorområderne i § 7 i regionplanloven opregnet f.eks. retningslinjer for placering af særligt forurenende virksomheder, men sektorplanlægningen på dette område skal ikke være bindende. Hvor er sammenhængen?

Det spørgsmål, man igen kan stille her, er: når miljøministeren får adgang til at opstille bindende forudsætninger for sektorplanlægningen og for administrationen af enkeltafgørelser inden for de forskellige lovgivningsområder, hvor er så sammenhængen til den planlægning, der ikke bliver bindende? Det synes uklart.

Til sidst skal jeg sige lidt om det forhold, jeg var inde på i indledningen, nemlig førstegangsplanlægningen. Det fremgår af bemærkningerne, at den skal gøres færdig, og det er fint nok, at den skal gøres færdig, men jeg vil gerne vide lidt om, hvordan den i grunden bliver gjort færdig i lyset af, at det ikke skal være på den måde en anden gang. Hvad er det for en energi, der bliver lagt i færdiggørelsen af den førstegangsplanlæg-